

Vršovice 13.6.2010

Pozdrav: Milé sestry, milí bratři, milé děti, milí přátelé, vítám vás všechny na společných bohoslužbách na neděli masopustní, při kterých budou pokřtěny Lenka a Annie Hubáčkovy a vítám vás ujištěním, že Bůh, bohatý v milosrdenství, z velké lásky, jíž si nás zamiloval, probudil nás k životu spolu s Kristem, aby se nadcházejícím věkům prokázalo, jak nesmírné bohatství milosti je v Jeho dobrotě k nám v Kristu Ježíši.

Amen.

Píseň: 161 sl.1 Tebe, Bože, chválíme

Introit: s Bohem, jehož cesta je tak dokonalá! To, co řekne Hospodin, je protříbené. On je štítem všech, kteří se k němu utíkají. Ž 18,31

Píseň: 138

Modlitba: Pane Bože, náš Otče, děkujeme Ti, že nás všechny, jak tu jsme, zveš k sobě. Děkujeme, že dnes spolu Hubáčkovými můžeme ve křtu Lenky a Annie zažívat radost z Lenčina přijetí Tvého pozvání i přijetí ujištění, že budeš provázet malou Annie. Děkujeme, že si znovu společně smíme připomínat naději, kterou před námi otevíráš pro nás osobně i pro celý tento svět.

Prosíme Tě, dávej nám, dokud jsme na cestě, podíl na radosti, kterou máš pro nás připravenou a kterou zatím nejsme schopni v plnosti rozpoznat. Prosíme, dávej nám ho, abychom na své cestě nezemdleli. Vždyť Ty sám nejlépe víš, jak nás oslabuje naše slabost a beznaděj.

Prosíme, dávej nám posilu v Duchu svatém, abychom v našich životech rozpoznávali, že není nic většího a mocnějšího, než Tvoje láska a milost v Ježíši Kristu, kterou nám nabízíš a kterými nás provádíš každý den.

Amen.

Slovo dětem:

Píseň ze Svítá: S 228

Čtení: Ž 23

Píseň: S 109

Představení: Milý sbore, sestra Lenka Hubáčková poznala evangelium Pána Ježíše Krista, uvěřila a žádá, aby byla v jeho jméno pokřtěna. Zároveň Lenka a Petr Hubáčkovi požádali o křest pro svoji dceru Annie. Spolu s nimi přišli kmotr Vladimír Kamas.

Křestní vyznání: Vy všichni jste přece skrze víru syny Božími v Kristu Ježíši. Neboť vy všichni, kteří jste byli pokřtěni v Krista, také jste Krista oblékli. Není už rozdíl mezi židem a pohanem, otrokem a svobodným, mužem a ženou. Vy všichni jste jedno v Kristu Ježíši. Jste-li Kristovi, jste potomstvo Abrahamovo a dědicové toho, co Bůh zaslíbil.

Ga 3,26nn

Ježíš Kristus zaslíbil svou přítomnost tam, kde se dva nebo tři sejdou v jeho jménu. Věříme, že v Duchu svatém je uprostřed nás i v tomto shromáždění. Apoštol Pavel užívá pro obecenství Krista s církví obrazu: Kristus je hlavou církve, ona jeho tělem. Apoštolé proto mluvili o křtu jako o vštípení v Krista a jeho tělo. S nimi takto křtu rozumíme i my. Dospělý člověk při křtu vyznává, že chce patřit Kristu, apoštol dokonce mluví o „obléknutí“ Krista a ukazuje tak touhu po novém životě, kterou však můžeme pouze přijmout skrze našeho Pána a Spasitele. Život v Kristu a ve společenství církve - tohoto konkrétního společenství i církve obecné. Dítě je při křtu odevzdáno a zasvěceno Kristu i uvedeno do obecenství sboru. Sbor přijímá dospělé i děti - chce být svědectvím i pomocí. Za miminko se přimlouvá v modlitbách a zavazuje se spolu s rodiči, že bude pečovat o jeho vzdělání ve víře, aby mu byl křest jasným znamením Boží milosti a tak aby se k němu pokřtěný v budoucnu sám přiznal a nesl ovoce víry. Sbor to činí v naději, že každý, kdo je pokřtěn, obdrží obdarování, jímž jako jeden z údů v těle Kristově bude sloužit.

Otázka kmotrovi: Vladimíre, nyní prosím Vás, abyste vydal své svědectví. Můžete dosvědčit, že rozhodnutí Lenky pro křest je opravdové? Můžete-li, odpovězte: Ano.

Odpověď: Ano.

Otázka křtěnému: A Tebe, Lenko, se ptám: Věříš, že Ježíš Kristus je jediný Spasitel světa? Jestliže ano, odpověz: Věřím.

Odpověď: Věřím.

Přijímáš ho od této chvíle za svého Pána? Jestliže ano, odpověz: Přijímám.

Odpověď: Přijímám.

Křestní vyznání: Nyní prosím rodiče a kmotra Annie, aby s ní předstoupili před stůl Páně.

Shromáždění povstane.

Otázky rodičům a kmotrům: Ptám se vás, rodiče a kmotře, kteří přinášíte Annie ke křtu: Věříte, že v Ježíši Kristu Pán Bůh Annie nabízí skutečný život?

Jestliže ano, odpovězte: Věříme.

Odpověď: Věříme.

Milí Lenko a Petře, nyní se obracím na vás a ptám se: Toužíte, aby Annie připojil ve křtu ke své církvi?

Jestliže tomu tak je, odpovězte: Ano.

Odpověď: Ano.

Rodiče a kmotře, chcete dbát, aby Annie rostla ve společenství těch, kteří vyznávají Krista jako svého Pána a následují jej?

Jestliže se k tomu zavazujete, odpovězte: Ano, s pomocí Ducha svatého.

Odpověď: Ano, s pomocí Ducha svatého.

Otázka sboru: Bratří a sestry starší, lidé Páně ve Vršovicích, chcete dbát o to, aby Lenka i Annie nacházely ve společenství sboru svůj domov a mohly zde přijímat svědectví evangelia? Jestliže tomu tak je, odpovězte: Ano.

Apoštolské vyznání víry: Vyznejme svoji víru všichni společně slovy Apoštolského vyznání:

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Pontským Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, v svatou církev obecnou, svatých obcování, hříchů odpuštění, těla z mrtvých vzkříšení a život věčný.

Amen.

Modlitba: Pomodleme se: Milostivý Otče, oslavujeme Tě, žes dal zaslíbení pro nás i pro naše děti, že nás všechny ve své milosti voláš k sobě poznamenáváš touto svátostí jako jedinečným znamením své lásky. V pokorné víře Ti odevzdáváme Lenku a přinášíme k Tobě Annie a prosíme Tě: Přijmi je, Duchem svatým je připoj ke Kristu a jeho církvi a ochraňuj je. Amen.

Křestní akt: Lenko, křtím tě ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého.

Křestní akt: Annie, křtím tě ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého.

Požehnání křtěnému: Boží požehnání spočin na vás a zůstaň s vámi navždy. Amen.

Modlitba po křtu: Všemohoucí a věčný Bože, ty jsi ve své neskonalé lásce a dobrotě slíbil, že chceš být nejen naším Bohem, ale také Bohem a Otcem našich dětí. Vzdáváme Ti chválu a díky. Pokorně Tě prosíme za Lenku a Annie, aby Tvůj Duch byl s nimi a v nich přebýval. Vezmi je do své otcovské péče a ochrany a posvěcuj je na těle i na duši. Prosíme, veď je, aby vydaly dobré svědectví a setrvaly ve víře až do konce.

Otče náš nebeský, dávej Lence a Petrovi, kterým jsi Annie svěřil, ujištění o své věrnosti. Stůj při nich svou radou, když ji budou vychovávat. Pomáhej jim, aby srůstali s rodinou církve Kristovy a upevňovali se v poslušnosti jeho vůle. Svěřujeme Tvé otcovské péči děti a rodiny nejen tohoto sboru. Pomáhej nám, abychom Tě ve svých domovech i ve společenství sboru ctili a v lásce si navzájem sloužili. Amen.

Píseň: 681

Text: Mt 13,31-32

Haleluja. Miluji tě vroucně, Hospodine, moje sílo. Haleluja. Ž 18,2

Milá Lenko, milý Petře, hodně dlouho jsem hledal, než jsem našel texty ke křtu Tvému, Lenko, i Annie. Téma, které promýšlíme při křtu, které jsme s Lenkou společně promýšleli při našich setkáních před křtem, bylo především téma víry. To sem rozhodně patří. Vždyť tu stojíme před zázrakem víry. V úžasu a s velkou radostí prožíváme, že jsi, Lenko, vyznala svoji víru v Ježíše z Nazareta jako svého Pána a spasitele. Že

jsi rozpoznala bezpodmínečnou Boží nabídku pro Tebe osobně, že jste spolu s Petrem rozpoznali tuto nabídku i pro vaši Annie. Jsme tu dnes svědky vzácné příležitosti, kdy se před námi rozevívá v plné šíři ona nepředstavitelnost Boží milosti právě v tom, že jsem svědky křtu dospělého - maminky Lenky a dítěte - dcery Annie. Dobře dnes smíme rozpoznávat, že křest je znamením milosti, kterou si prostě nemůžeme zasloužit, za kterou můžeme pouze děkovat. Křest není připomínkou chvíle našeho vzepětí víry, za kterou jsme si zasloužili přijetí od Pána Boha. To by znamenalo v nejlepším případě nostalgickou vzpomínku, v horším náročné měřítko, kterému musíme neustále činit zadost. Ale my smíme věřit, že jak Tobě, Lenko, tak Annie, bude znamení křtu neustálým povzbuzením v připomínce, že patříte do prostoru Boží milosti. To není žádné vnučování, to neznámá, že byste zneužili Aniččinu bezmoc a nasměrovali jí život. Ne - je to znamení, upozornění na realitu Boží lásky k člověku - k vám osobně, k Annie, k nám všem. Toto znamení toužíte nést s sebou životem, toužíte, aby je měla na očích Annie, toto znamení s vděčností neseme my všichni.

Realita Boží lásky, na kterou nás křest odkazuje, nám umožňuje vnímat svět kolem nás jejíma očima. Umožňuje nám chápat ono podobenství o hořčičném zrnku, které jsme slyšeli. „S království nebeským je to tak...“. Už úvodní Ježíšova slova vlastně přesměrovává náš pohled, naše vnímání. Ukazují na to podstatné, po čem se máme dívat, po čem se máme ptát, co má určovat náš život. Co má skutečnou hodnotu.

Vůbec nejde o to, že bychom měli utéct z reality našich dnů a soustředit se na něco mimo náš čas a prostor. Stačí se podívat na Annie a uvědomíme si, že by to byla skutečně škoda nepozorovat den za dnem tu chuť malého dítěte poznávat svět kolem sebe, radovat se z nových objevů, z nových dovedností, které získává. Ježíšovi jde o něco jiného než o útek z reality. On vysvětluje, jak funguje Boží nabídka života mezi námi. Tady, teď, pro vaši rodinu, Lenko a Petře, pro každého z nás. Co má v našem životě budoucnost, co má budoucnost i pro Annie.

A najednou se ukazuje, že že to není vždycky jednoduché rozpoznat. Když se rozhlédneme kolem sebe, tak jsou nám neustále vnučovány jako zásadní pro náš život masivní, chcete-li křiklavé hodnoty. To jsme si znovu uvědomili u voleb - hlavním tématem byly peníze. Ukazuje se, že to, co má budoucnost v Božích očích vypadá často hrozně nepatrně a my se obáváme na to vsadit svůj život. To, že má Ježíš pravdu a že se skutečně dá

spolehnout na ten jasný přírodní fakt o malém zrnku a velkém keři - to je otázka víry. Aby se před námi otevřela naděje tohoto podobenství v celé své kráse, musíme mu uvěřit. To znamená dát mu důvěru. Aby pro nás Ježíšův příběh s jeho koncem kříži nebyl smutným potvrzení bezmoci všeho dobrého v člověku vůči zlobě, strachu a slabosti, musíme uvěřit vzkříšení. Spolehnout se na ně. Uvěřit Boží budoucnosti pro člověka.

Ano - ale jak? Každý bychom rádi. Ale jak uvěřit v Boží přítomnost v našich životech? Jak pomoci našim dětem, aby i ony mohly žít v této důvěře? To je otázka pro Tebe Lenko, pro vás oba s Petrem, i pro kmotra kvůli Annie i pro nás všechny. Jak uvěřit, jak se starat o to, abychom byli schopni uvidět, rozpoznat uprostřed všeho tlaku ono zrníčko Božího království a nepropadli beznaději?

Právě kvůli této otázce jsem vybral onen první text, žalm 23, který nám přečetla Alena. Vyznání, že Hospodin je dobrý pastýř. Tento obraz je velice bohatý. Znovu se před námi otevírá Boží láska k člověku, starost, se kterou k nám Pán Bůh přistupuje. Vede nás, má pro nás připravené zajištění toho, co skutečně potřebujeme. Nenechá nás zabloudit. Chrání nás, abychom nepropadli všemu, co na nás útočí, co si osobuje právo řídit náš život, co si osobuje právo být tím nejdůležitějším v našem životě.

Žalmista nám před očima otevírá nové podobenství. V něm však máme vedle té základní role pastýře i roli naši. Roli, která nám ukazuje pohled velice zásadní pro naši víru. Pohled, který právě víru spojuje s nasloucháním, poslušností a učením se. Ovce se v tomto obraze orientují podle hlasu svého pastýře. A činí tak v důvěře, že ten hlas je vede na dobrá místa. Jejich budoucnost je spojená s tím, že tento hlas budou poslouchat. Stručně řečeno - víra bez poslušnosti není vírou.

To ovšem znamená naučit se rozpoznávat ten hlas, který určuje náš život. Jsem hluboce přesvědčený, že právě tady je odpověď na onu zoufalou otázku jak uvěřit. Neustále si připomínat, že patříme do Božího prostoru. Že Pán Bůh není někde daleko, ale je tu s vámi, Lenko a Petře, je tu s Annie, s jejím kmotrem, s každým z nás. Toto připomínání, vracení se ke znamení křtu, kterým dnes byla pokřtěna Lenka i Annie, děkování za dary, které dostáváme z Boží ruky každý den, přicházení do sborového společenství, ve kterém se setkáváme k bohoslužbám - to není povinnost, za kterou bychom měli dostávat čárky. Je to obrovská nabídka učit se poznávat Boží přítomnost ve svých životech i v celých dějinách. Je to nabídka šance učit se věřit, důvěřovat Bohu, který poslal Ježíše z Nazareta jako našeho

Pána a Spasitele. Učit se rozpoznávat naději Božího království, ono zrnko hořčice, ze kterého vyrostе strom, Boží prostor ve kterém budou mít domov mnozí.

Toto smíme každý z nás přijmout. To smíte přijmout, Lenko a Petře, pro sebe i pro Annie. Z toho se smíme těšit, za to můžeme a máme děkovat.

Amen.

Píseň: 417

Přímluvná modlitba:

Ohlášky:

Poslání: Ať vaše radost, vaše dílo i vaše slova vypráví o vaší naději a jsou zaslíbením toho, co přichází od Boha.

Požehnání: Ať vám milost dělá život krásným a bohatým před Boží tváří,
láska ať vás provází a hřeje
a ať vás brání před chladem a mrazem lidské zloby
a Boží pravda ať vám svítí na cestu, když se moci chopí tma. Amen.

Píseň: 171